

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-6 У 14379/18
Дана: 08.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Татјане Попара и Драгане Илчић, чланова већа, са судским саветником Ђорђем Ђорђевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из села ..., ..., кога заступа Курмазовић Милисав, адвокат из Ужица, Видовданска број 4, поднетој против тужене Војне поште број 1122 Београд, ради поништаја решења Уп-2 број: 50-42/2007 од 18.07.2018. године, у предмету разрешења од професионалне војне службе, у нејавној седници већа, одржаној дана 08.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Војне поште 1122 Београд Уп-2 бр. 50-42/2007 од 18.07.2018. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 1097 Ниш, инт. број 7789-3 од 07.05.2018. године, којим је утврђено да се тужилац, раније млађи водник по уговору на служби у Војној пошти 4830 Ужице, разрешава од професионалне војне службе са даном 15.08.2005. године. Истим решењем, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова нужног правног заступања, као неоснован.

У тужби, поднетој овом суду 10.08.2018. године, тужилац оспорава законитост решења туженог, због повреде правила поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводи да је оспорено решење донето супротно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима и одредби члана 232. став 2. раније

важећег Закона о општем управном поступку и чл. 141. став 3. и 4., 102. став 1, 136. став 1. и 170. став 1 тачка 2) сада важећег Закона о општем управном поступку, због чега нису испуњени услови за правилну примену материјалног права и то одредби члана 113. став 1. и 2 у вези са чл. 52. до 58. Закона о Војсци Југославије (“Службени лист СРЈ”, бр. 43/94...2/2002 и “Службени лист СЦГ”, бр. 7/05 и 44/05), односно члана 113. став 1. у вези са чланом 108. став 2. тачка 7. Закона о Војсци Југославије на који се позива тужени. Указује да је до разрешења тужиоца дошло услед грубих пропуста службених лица у Војној пошти 4830 Ужице, с обзиром да се усменим наређењем не може обуставити примопредаја дужности, па се не може ни сматрати да је неко на тај начин ослобођен обавезе даље примопредаје дужности, у конкретном случају пре 15.08.2005. године, јер су усмена наређења супротна одредби члана 113. став 2. Закона о Војсци Југославије. Како је наредба о престанку службе број 3-275 од 21.06.2005. године уручена тужиоцу дана 25.07.2005. године законито би могао да буде разрешен са датумом 25.10.2005. године, као даном истека рока од 3 месеца који је прописан одредбом члана 113. став 4. Закона о Војсци Југославије. Поред изнетог указује да су према пресуди Управног суда У 2893/10 (2008) управни органи били дужни да утврде, сагласно одредби члана 113. став 3. Закона о Војсци Југославије, када је акт о престанку службе постао коначан. Такође, сматра да је одбијање туженог да тужиоцу надокнади трошкове управног поступка незаконито, с обзиром да је пуномоћник поступао у име и за рачун тужиоца као странке. Предлаже да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције и обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Поднеском од 29.05.2020. године тужилац је обавестио суд да је Војна пошта број 1122 решењем Уп-2 бр. 739-61/2005 од 13.05.2020. године уважила његову жалбу и поништила Наредбу команданта Војне поште 1097 Ниш број 3-275 од 21.06.2005. године, и указао да је пресуда овог суда У 2083/11 од 22.08.2013. године поништена одлуком Уставног суда Уж. 7472/13 од 21.04.2016. године.

У одговору на тужбу тужени је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у складу са одредбом члана 33. став 2. и 3 Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, оспореног решења и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао:

-тужба је основана.

Из образложења оспореног решења и списка произлази да је пресудом овог суда У 5936/16 од 02.02.2018. године уважена тужба и поништено решење туженог Уп-2 број 50-34/2007 од 25.02.2016. године, којим је одбијена жалба против решења Војне поште 1097 Ниш инт бр. 23-1325 од 29.12.2015. године, да је у извршењу пресуде тужени поништио наведено решење првостепеног органа, који је у поновном поступку утврдио да је тужилац разрешен од професионалне војне службе са даном 15.08.2005.

године, као лице које се налази на дужности, да је наредбом првостепеног органа број 3-275 од 21.06.2005.године одлучено да тужиоцу престаје професионална војна служба на основу члана 108. став 2. тачка 7) Закона о Војсци Југославије због организационо – мобилизацијских промена или укидања јединице – установе у складу са одредбом члана 113. став 1. Закона о Војсци Југославије и да Извештај о предаји дужности није израђен. Тужени даље наводи да првостепени орган у ожалбеном решењу констатује да је тужилац започео поступак материјалног раздужења односно предаје дужности, али да није успео да преда сва средства која је дуговао до 15.08.2005. године, односно да је на основу наређења заменика команданта, наведеног дана ослобођен од обавеза у јединици и разрешен је било каквих обавеза у професионалној војној служби, при чему констатује да првостепени орган не наводи на основу којих доказа је утврдио наведене околности, ценећи да то није од утицаја на другачије одлучивање. Ово са разлога што се увидом у спис предмета наведене околности могу потврдити, јер се из садржине записника о саслушању сведока Б.Б., заведеног у ВП 3706 Ваљево инт.бр.564-2 од 19.02.2015. године може се закључити да је тужилац изјавио да му је мајор В.В. наредио да обустави примипредају и више не долази на посао непоредно пре 15.05.2005. године, са ког разлога је правилно правостепени орган утврдио да се наведена околност десила дана 15.08.2005. године, на основу чега је тужиоца разрешио са тим датумом, као последњим даном када је према утврђеном чињеничном стању тужилац објективно могао бити решен свих обавеза у јединици. Такође, тужени је оценио да је правилно првостепени орган одбио и захтев тужиоца за накнаду трошкова заступања, јер се у конкретном случају ради о једностраначкој управној ствари у којој тужилац није успео у поступку, при чему у списима нема доказа да је заступање тужиоца било нужно, односно оправдано.

По оцени суда, основано тужилац тужбом указује да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, јер је оспорено решење донето уз повреду одредбе члана 141. став 4. а у вези чл. 167. и 168. став 2. Закона о општем управном поступку (“ Службени гласник РС”, број 18/16).

Ово са разлога што тужени у образложењу оспореног решења није дао разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку као у диспозитиву решења. Наиме, из списка и разлога образложења првостепеног и оспореног решења произлази да је по основу наредбе број 3-275 од 21.06.2005. године започет поступак разрешења тужиоца од службе, да се тужилац налазио на дужности, да извештај о предаји дужности није израђен и да је у току материјалног раздужења наређена обустава даље предаје средстава која је тужилац дуговао, при чему је цитирана одредба члана 113. став 1. и 2. Закона о Војсци Југославије, којом је било прописано да професионалном припаднику за кога је донет акт о престанку професионалне војне службе, служба у Војсци престаје разрешењем, а разрешава се од службе даном предаје дужности уколико се налази на дужности. Код оваквог стања ствари, по оцени суда, у проведеном поступку није на несумњив начин утврђено да ли је и са којим датумом тужилац извршио предају дужности, што је услов за разрешење од службе, према наведеној законској одредби. Код чињенице да је првостепени орган утврдио да извештај о предаји дужности није израђен и да је поступак примопредаје дужности обустављен наредбом мајора В.В., тужени није дао разлоге за оцену да је на основу овако утврђеног чињеничног стања правилно првостепени орган закључио да је

тужилац могао бити разрешен од свих обавеза, будући да се првостепени орган и тужени нису позвали на одредбе Закона о Војсци Југославије, који је тада био на снази, из којих произлази овлашћење да се обустави примопредаја дужности.

Управни суд је оценио да није основан захтев тужиоца да суд, сагласно одредби члана 43. став 1. Закона о управним споровима, одлучи у овој ствари доношењем пресуде у спору пуне јурисдикције, будући да, по налажењу суда, природа ове ствари и утврђено чињенично стање не пружају поуздан основ за то.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I пресуде и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање у складу са чланом 42. став 1. истог закона, при чему је тужени орган везан примедбама суда изнетим у пресуди, сагласно одредби члана 69. став 2. наведеног закона. У поновном поступку тужени ће имати у виду да је поднеском од 29.05.2020. године тужилац је обавестио суд да је Војна пошта број 1122 решењем Уп-2 бр. 739-61/2005 од 13.05.2020. године уважила његову жалбу и поништила Наредбу команданта Војне поште 1097 Ниш број 3-275 од 21.06.2005. године.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, суд је одбио захтев тужиоца са разлога што у тужби није определио врсту трошкова за које тражи накнаду, а која обавеза је прописана одредбом члана 163. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима. Са изнетог, одлучено је као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 08.06.2022. године, I-6 У 14379/18

Записничар
Ђорђе Ђорђевић,с.р.

Председник већа- судија
Снежана Алексић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић